

stande, som indføres fra Udlandet. Er den sidste Fortolkning rigtig, er det klart, at en Masse Haandværksbrug og industrielle Virksomheder ville blive følelig ramte af en saadan Fortolkning. Den Lettelse, der her er Tale om, vil kunne omfatte næsten alt, hvad der bruges til et Skibs Montering, lige fra Skibssejl til Kahytternes Montering med Møbler m. m. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, der har forelagt dette Lovforslag, om han ikke her vil fremsætte en Udtalelse om, hvad Meningen egentlig er med Hensyn til Omfanget af den Toldlettelse, som tilsigtes i § 2. Hvis Meningen er, at den ogsaa skal gælde de færdige Genstande, vil jeg for mit Vedkommende bestemt være derimod, idet det da sikkert i høj Grad vil gribe ind i den Beskyttelse, som nu ved Lov er tilsikret en Del baade industrielle og Haandværksvirksomheder.

la Cour: Jeg kan i meget slutte mig til, hvad det ærede 3die Medlem for 1ste Valgkreds (Gustav Hansen) udtalte om, at det vilde være heldigt at faa Toldloven gennemgaaet stykkevis og ikke, som det tidligere er sket, en Gang for alle og gældende for en uhyre lang Aarrække. Forholdene forandre sig naturligvis i Tidens Løb mere for det ene end for det andet, og der kan derfor være Grund til at faa rettet paa et Punkt, medens en hel Del andre ikke trænge til nogen Rettelse. Toldloven bliver jo benyttet dels til at skaffe finansielle Indtægter til Staten og dels til at beskytte visse Arter af Næringsdrift. Vi se, at England ingenlunde tager alle sine Toldsatser op til Overvejelse, men at dette Land i de senere Aar, dels vel af finansielle Grunde, dels vel ogsaa for at beskytte, har taget enkelte store Poster op, gennemgaaet dem og paalagt dem Told. Jeg tror, det vilde være rigtig ogsaa for os at gøre saaledes i Stedet for at gennemgaa hele Toldloven, og saa sige, at nu skal den gælde for de næste 50 Aar. Vi se jo, hvilke Urimeligheder der er paa Toldloven, og se det navnlig let af det foreliggende Lovforslag, hvoraf det fremgaar, at udenlandske færdigbyggede Skibe svare en Inførselstold af 3 pCt., hvorimod vore Skibsbyggerier svare omtrent 6 pCt. af Materialerne. Vi have derved paalagt vore Skibbyggere og deres Arbejdere en ikke saa ganske ubetydelig Skat til Staten, idet vi kræve 3 pCt. mere af dem, der bo i Landet end af de Skibe, som komme udenlands fra. Men det er ikke det eneste Sted, hvor Toldloven er

gal paa samme Maade. Vi kende saa mange Steder, hvor vi beskatte det indenlandske Arbejde, medens vi lade det udenlandske være fri. Vi behøve blot at gaa til Teglværksindustrien, som i Reglen drives ved Hjælp af Kul, hvoraf der svares Skat, medens de udenlandske Produkter kunne indføres toldfrit. Ved Cementfabrikationen er det samme Tilfældet. Den svarer Skat af Kullene, af det Papir, der pakkes omkring Cementen, og af de Staver, hvori den pakkes, hvorimod den fremmede Cement kan komme ind uden at svare Skat. Ogsaa Landbruget paalægger man en Skat, hvorimod den udenlandske Produktion er fri. Jorden er boniteret og takseret efter dens Ydeevne, og derefter maa den svare Skat. Der svares altsaa Skat af hver eneste Tønde Korn, der produceres i Landet, hvorimod der ingen Skat svares af det, der kommer herind. Nu ere vi komme ind paa en Skattelov, ifølge hvilken vi borttage denne Landbrugsskat af Jorden. Det er en Retfærdighedshandling, der sker, og man kunde maaske sige, at saa er det Onde hævet; det er det dog ingenlunde, thi Landbrugsnæringen er ingenlunde en god Virksomhed, det se vi deraf, at Ejendomspriserne i en lang Aarrække have været i en stadig Dalen, og der kunde derfor være Grund til atter at drage det Spørgsmaal frem, om Landbruget ikke trænger til at faa en Beskyttelse.

Jeg kommer her dog maaske for langt bort fra det egentlige Lovforslag og skal da med et Par Ord dvæle ved det. Mine Anskuelser afvige lidt fra Forslaget og fra de Anskuelser, der kom til Orde fra det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Gustav Hansen). Jeg kan ikke indse, at det er saa nødvendigt at nedsætte den Skat, som svares af indførte færdige Skibe, fra 3 pCt. til 1½ pCt. Det er i Reglen store Aktieselskaber, der indforskrive saadan et Skib og betale ca. en Million for det. Men det nu er et Livsspørgsmaal for dem, om et Skib koster 1,015,000 Kr. eller 1,030,000 Kr.? Jeg tror, at disse 1½ pCt. lige over for dette store Beløb spiller en underordnet Rolle. Men ere andre enige i, at Statskassen kan undvære denne Indtægt, kan jeg ogsaa tiltræde Nedsættelsen, jeg kan blot ikke indse, at det er en absolut Nødvendighed.

Derimod har jeg ikke saa lidt mod flere af Forslagene i § 2. Jeg ser der en Fare for vort Haandværk, saaledes som ogsaa nævnt af andre her i Salen, deri, at vore Skibsbyggerier faa en saadan Nedsættelse — at de maa have en Ned-